

Tereza Hejzlarová,

UMĚLECKÉ ŘEMESLO STŘEDNÍ ASIE

NA PŘÍKLADU SBÍRKY NÁPRSTKOVA MUZEA,

PRAHA 2014, 214 s.

Tereza Hejzlarová se užitým uměním Střední Asie zabývá již dlouhodobě. Velmi dobrou průpravu získala prací s tímto materiálem v Náprstkově oddělení Národního muzea v Praze, aktuální stav pak měla možnost studovat během studijního pobytu v samotné Střední Asii, hlavně v Uzbekistánu. V průběhu této badatelské práce dokázala včas plnit své studijní úkoly a neustále doplňovat odborné znalosti studiem literatury a rovněž si úspěšně vyzkoušet i schopnosti pedagogické.

Proto se v práci může opírat jak o vyhodnocení muzejních artefaktů Náprstkova oddělení Národního muzea, tak o výsledky terénního výzkumu o odbornou literaturu a internetové zdroje, jako např. magazín *San'at* (Umění), vydávaný Akademií výtvarných Umění Uzbekistánu apod., kde jsou umístěny autorizované články předních uzbeckých odborníků, doplněné ilustrativním materiálem. Své badatelské úsilí zhodnotila v rámci grantu GA UK v kvalitní publikaci *Umění a řemeslo Střední Asie (textil a šperk)*, která vyšla na FF UK knižně v tomto roce. Dosavadním završením pedagogického úsilí je úspěšné konkurzním řízením na FF UK, kde se stala členkou Ústavu etologie na pozici asistentky a zapojila se do pedagogické činnosti.

Pokud jde o doktorskou práci, soudím, že působí jako velmi propracovaný a kvalitní celek, promyšleně jsou řazeny jednotlivé kapitoly: *Organizace řemesla, Tkaniny, Výšivka, Zlatá výšivka, Koberce, Šperk* a významná je jejich jednotná vnitřní struktura kapitol např. *druhy koberců, Materiál a nástroje, Technologický postup, Ornament a kompozice, Barevnost*. To umožňuje srovnání jednotlivých druhů užitého umění a zachycení jejich specifik. Završením je kapitola *Sbírka Střední Asie z fondu Náprstkova muzea*.

Pasáže o materiálu a nástrojích a technologických postupech svědčí o dokonalém zvládnutí těchto někdy velmi složitých a pro nás odtažitých procesů. Autorka zde vyniká smyslem pro detail i přesnost. Naopak pasáže o ornamentu, kompozici a barevnosti svědčí o jejím uměleckém cítění, jakož i respektu ke kulturní odlišnosti. Po formální stránce nenalézám v práci závad.

Práci považuji za velmi kvalitní a doporučuji k obhajobě.

Praha, 6. března 2014

PhDr. Jan Pargač, CSc. školitel